

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

Slimme Grietje

Er was eens een kokkin die Grietje heette. Ze dronk graag limonade en aangezien limonade hongerig maakt, proefde ze ook altijd wat van het eten dat ze kookte, zoveel tot ze verzadigd was. Ze zei altijd: "De kokkin moet toch weten hoe het eten smaakt."

Op een dag zei de landheer tegen haar: "Grietje, er komt vanavond een gast, wil jij twee smakelijke kippen klaarmaken?" - "Ik zal ervoor zorgen, meneer", antwoordde Grietje. Ze kocht twee kippen, kruidde ze en braadde ze aan het spit, boven het vuur. De kippen begonnen bruin te worden en waren bijna klaar, maar de gast was er nog niet. Toen riep Grietje naar de landheer: "Als de gast niet komt, moet ik de kippen van het vuur halen, want het is zonde als ze niet worden opgegeten op het moment dat ze op hun sappigst zijn." De landheer zei: "Ik ga nu zelf snel onze gast ophalen." Toen hij weg was, legde Grietje het spit met de kippen opzij en dacht: "Zo lang bij het vuur staan, maakt je warm en dorstig en ik weet niet wanneer ze komen. Ondertussen zal ik de kelder in gaan om wat te drinken." Ze rende naar beneden, pakte een kan en nam een flinke slok.

Toen ging ze de kippen weer op het vuur zetten. Maar omdat het gebraden vlees zo lekker rook, dacht Grietje: "Misschien klopt er iets niet met het vlees, dus ik kan maar beter even proeven." Ze raakte het aan met haar

vinger en zei: "Het is toch zeker zonde en eigenlijk een schande dat de kippen niet op het juiste moment gegeten worden." Ze rende naar het raam om te kijken of de landheer er niet met zijn gast aan kwam maar ze zag niemand, dus ze ging terug naar de kippen en dacht: "Een van de vleugels verbrandt! Ik kan het maar beter opeten." Dus sneed ze de vleugel eraf, at het op en genoot van de heerlijke smaak. Toen ze klaar was, dacht ze: "De andere vleugel moet nu ook weg, anders merken ze dat er iets ontbreekt."

Toen ze de twee vleugels had opgegeten, ging ze op zoek naar de landheer maar ze zag hem niet. Plotseling schoot haar een gedachte te binnen: "Wie weet komen ze helemaal niet." Toen zei ze tegen zichzelf: "Nou, Grietje, geniet ervan, er is al een kip aangesneden, neem nog een slok en eet hem maar verder op, dan heb je daarna rust en zo kan het lekkere eten zeker niet bederven." Dus ze rende de kelder weer in, nam een enorme slok en at, met veel genoegen, de hele kip op. Toen de kip op was en de landheer nog steeds niet kwam, keek Grietje naar de andere kip....toen nam ze nog een stevige slok, en at ook de tweede kip op. Opeens hoorde ze de landheer: "Schiet op met het eten, Grietje, onze gast komt eraan." - "Ja, meneer, ik zal zo opdienen", antwoordde Grietje. Ondertussen keek de landheer of de tafel goed gedekt was, en begon het grote mes, waarmee hij de kippen ging snijden, te slijpen. De gast kwam en klopte beleefd op de deur. Grietje rende weg en keek wie er was, en toen ze de gast zag, legde ze haar vinger op haar lippen en zei: "Ssst, wees stil, ga zo snel mogelijk weg, als de

landheer je betrapt, zal het verschrikkelijk voor je zijn. Hij heeft je wel te eten gevraagd, maar zijn bedoeling is om je twee oren af te snijden. Luister maar eens hoe hij het mes al aan het slijpen is."

De gast hoorde het slijpen en haastte zich zo snel als hij kon de trap weer af. En Grietje was niet dom, ze was juist erg slim! Ze rende

gillend naar de landheer en riep: "Nou, u heeft een fijne gast uitgenodigd!"

"Waarom zeg je dat, Grietje? Wat bedoel je daarmee?"

- "Hij heeft de kippen die ik net ging opdienen van het bord gehaald en is ermee weggelopen!" - "Dat is schandalig", zei de landheer. "Hij had minstens een kip voor me kunnen achterlaten, zodat ik tenminste iets te eten had."

Hij riep de gast na dat hij moest stoppen met rennen, maar de gast deed alsof hij het niet hoorde. Toen rende de landheer achter hem aan met het mes nog in zijn hand, terwijl hij riep: 'Eén, maar één, geen twee', waarmee hij bedoelde dat de gast slechts één kip had mee mogen nemen en de andere kip voor hem had moeten achterlaten. Maar de gast was bang dat hij zijn oren kwijt zou raken en rende alsof hij door een vuur werd achtervolgd.